

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 81.136 van 22 juni 1999  
in de zaak A. 82.673/XII-1883.**

In zake : Ton BERGS,  
die woonplaats kiest bij  
de ACOD,  
gevestigd te BRUSSEL,  
Fontainasplein 9/11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Binnenlandse Zaken,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat P. DEVERS,  
kantoor houdende te GENT,  
Kouter 69

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Ton BERGS op  
25 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van de omzendbrief van  
12 januari 1999 "POL 1999/1 - Stakingsrecht - Minimum  
uit te voeren opdrachten";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-  
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-  
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste  
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1999  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad  
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat  
I. MARTENS die verschijnt voor verzoeker en van advocaat  
P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste  
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,  
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met de bestreden omzendbrief  
aan de provinciegouverneurs, bekendgemaakt in het  
Belgisch Staatsblad van 20 januari 1999, de minister van  
Binnenlandse Zaken herinnert aan de verantwoordelijkheid  
die, voor de periode die de daadwerkelijke oprichting  
van de federale en van de lokale politiekorpsen vooraf-  
gaat, artikel 126, § 2, van de wet van 7 december 1998  
tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst aan  
de burgemeester heeft toegewezen met betrekking tot het  
behoorlijk functioneren van het gemeentelijk politie-  
korps in geval van staking van het politiepersoneel; dat  
er vervolgens een uiteenzetting gegeven wordt van wat de  
minister, "bij de vaststelling in concreto van de nood-  
zakelijke opdrachten", als een "minimumvereiste" be-  
schouwt en dat er gewezen wordt op de noodzaak om ook  
reeds een getalsterkte voor die noodzakelijke opdrachten  
te bepalen;

2. Overwegende dat de verwerende partij de  
ontvankelijkheid van het annulatieberoep in vraag stelt  
omdat de bestreden omzendbrief niets aan de wet heeft  
toegevoegd of omdat hij als een beleidslijn gelezen moet  
worden die ruimte laat voor de discretionaire bevoegd-  
heid van de burgemeester, die ten overstaan van de erin

bedoelde ambtenaren niets wijzigt en die op haar legaliteit beoordeeld moet worden ten aanzien van de door de bevoegde overheid te treffen besluiten die de richtlijnen van de omzendbrief overnemen; dat een uitspraak over die exceptie terzijde gelaten kan worden wanneer blijkt dat niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden waaronder artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging mogelijk maakt, te weten het aanvoeren van ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en het bewijs dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker het ernstig karakter van het door hem geleden nadeel in een eerste punt als volgt adstrueert: zijn vakvereniging, de ACOD, heeft een stakingsaanzegging ingediend voor de periode van 22 februari 1999 tot 13 juni 1999; verschillende stadsbesturen -zo de burgemeesters van Kortrijk en Lier- hebben met verwijzing naar de bestreden omzendbrief besluiten genomen waarin wordt bepaald welke de "noodzakelijke opdrachten", bedoeld in artikel 126, § 2, van de wet van 7 december 1998, zijn en zij hebben "gretig gebruik gemaakt van de enorme opeisingsmogelijkheden die de bestreden omzendbrief hen biedt", onder meer ten aanzien van de mogelijkheid om "50 tot 75 procent van het korpseffectief" verplicht in te zetten of zich thuis beschikbaar te houden; daardoor dreigt evenwel "het welslagen van de aangekondigde staking volledig teloor (...) te gaan"; dat verzoeker verder in een tweede punt ook nog verwijst naar het nadeel dat "het aanzien van de ACOD" lijdt ten gevolge van "maatregelen die haar bewegingsvrijheid aantasten";

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel legt in het feit dat

de einddatum van de stakingsaanzegging gekozen is in functie van de verkiezingen van 13 juni 1999 en dat de overheid te kennen gegeven heeft de hervorming van de politiediensten nog deze legislatuur te voltooien bij zoverre dat het er voor zijn organisatie op aan komt in de periode voor de verkiezingen collectief actie te kunnen voeren;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt: uit het relaas van verzoeker zelf blijkt dat het ingeroepen nadeel niet voortspruit uit de bestreden omzendbrief maar uit de besluiten die de bevoegde burgemeesters nog moeten treffen ten aanzien van de minimale dienstverlening waartoe de politieambtenaren gehouden zijn; het nadeel waarop verzoeker zich "namens zijn vakorganisatie" beroept kan dus door een schorsing van tenuitvoerlegging niet goedge maakt worden; de burgemeesters zijn verplicht de besluiten die zij ter uitvoering van artikel 126, § 2, van de wet van 7 december 1998 nemen, vooraf aan de vakorganisaties mede te delen en dus heeft verzoeker of zijn organisatie dan de mogelijkheid de schorsing van die besluiten van de burgemeester te vorderen; het is trouwens zeer de vraag of het aangevoerde nadeel wel kadert in de door zijn organisatie wettig gegeven stakingsaanzegging en een staking is een drukingsmiddel waarvan door veiligheids- en politiediensten slechts zeer behoedzaam gebruik mag gemaakt worden;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker de vordering instelt in zijn hoedanigheid van algemeen secretaris van de ACOD; dat hij zich beroept op zijn functioneel belang als verantwoordelijk leider van die vakbond en van "titularis en coördinator van het dossier inzake de politiehervormingen bij de ACOD", uit hoofde waarvan hem een mandaat in het nieuw op te richten onderhandelingscomité voor de politiediensten toegewezen is; dat hij zich beroept op het recht om "de hem bij teksten toege-

kende prerogatieven geëerbiedigd te zien"; dat hij in het eerste middel aanvoert dat de bestreden omzendbrief niet zonder onderhandelingen met de vakbonden uitgevaardigd had mogen worden;

3.3.2. Overwegende vooreerst dat de Raad van State in het raam van een vordering tot schorsing enkel rekening houdt met het nadeel dat de verzoeker persoonlijk ondergaat; dat in geval de vordering steunt op een functioneel belang, het nadeel ook verbonden moet zijn met de miskennis van de prerogatieven die de verzoeker geëerbiedigd wil zien;

Overwegende dat het nadeel voortvloeiende uit het verlies van aanzien van de vakbond en de vrees dat een door zijn vakbond aangezegde staking niet het gehoopte succes zal krijgen geen persoonlijk nadeel is; dat het ook niet rechtstreeks verbonden is met de miskennis van de prerogatieven die verzoeker als afgevaardigde van zijn vakbond kan doen gelden in de syndicale overlegstructuren waarin hij zitting heeft;

3.3.3. Overwegende vervolgens dat, zoals de verwerende partij uiteenzet, verzoekers betoog, waar het verwijst naar besluiten van de burgemeester van Kortrijk en van Lier, zelf aantoonde dat het nadeel dat hij voorhoudt te ondergaan niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden omzendbrief maar uit de concretiserende besluiten die de burgemeesters, ieder voor zijn gemeente, noodzakelijk nog moeten uitvaardigen om aan de normen van de omzendbrief concrete uitwerking en verbindende kracht te verlenen; dat de schorsing van de bestreden omzendbrief ook niet tot gevolg kan hebben dat inmiddels genomen concretiserende beslissingen van de burgemeesters, zoals die van Kortrijk en Lier, hun rechtskracht verliezen;

4. Overwegende dat, aangezien verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoonde, de vordering verworpen wordt,

**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juni 1900 negenen-negentig, door :

|       |                    |                       |
|-------|--------------------|-----------------------|
| de H. | A. VANDENDRIESSCHE | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                    | staatsraad,           |
| Mevr. | S. DOMS,           | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**A. VANDENDRIESSCHE**